

УДК 378:657]:330.341.1

DOI 10.18372/2786-5487.1.16682

Чук Олена

кандидат економічних наук, доцент,

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана,

м. Київ, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Анотація. У статті розглядаються шляхи удосконалення освітнього процесу здобувачів вищої освіти у сфері бухгалтерського обліку, з використанням інноваційних технологій.

Ключові слова: освітні послуги, інноваційні технології, інтерактивні методи.

Annotation. The article considers ways to improve the educational process of higher education applicants in the field of accounting, using innovative technologies.

Key words: educational services, innovative technologies, interactive methods.

Суспільна місія освіти полягає у формуванні національного громадянства, генерування культури та підготовці людини до професійного життя в демократичному суспільстві. Знання набувають все більшого значення в розвитку сучасної цивілізації. Вони стають найважливішим ресурсом економіки і докорінно замінюють систему соціально-економічних відносин. Освіта, за допомогою якої знання передаються і засвоюються, сьогодні зазнає суттєвих змін не тільки в змісті, формах організації, а й у доступності членам суспільства.

Формування високого професіоналізму працівників можливо за умови ретельного відбору і особистих навичок, інтересів, рівня знань в системі загальної освіти. Якщо середня освіта забезпечується на основі загального

охоплення населення шкільного віку, то вища освіта передбачає відбірність за рівнем знань, який відбувається при вступі до вищих навчальних закладів.

Зростає попит на різноманітні освітні послуги, адже їх результатом є забезпечення професійної майстерності, відповідно статусу працівників, збільшення конкурентоспроможності, тим самим змінюється свідомість молодого спеціаліста. Ці зміни торкнулися в першу чергу ставлення молодого покоління до життя, прагнень, ціннісних установок, які пов'язані зі змінами умов праці, матеріальними мотивами трудової діяльності, підвищенням кваліфікації, службового зростання, тощо.

Серед найважливіших умов розвитку економічної діяльності, сьогодні залишається економічна освіта. Вона забезпечує формування освітнього потенціалу підготовки кадрів усіх без виключення галузей і виробництв, невиробничої сфери кожного регіону. Серед її функцій – зростання інтелектуального потенціалу суспільства, розвиток територіальної організації продуктивних сил України.

Варто відмітити, що попри гострої необхідності для суспільства, підготовки економістів, існують ознаки сучасного стану умов праці – це недостатній рівень заробітної плати, матеріальне забезпечення сім'ї, взаємини у колективі, конкуренція, все це вимагає розвитку власної активності, адаптації в соціумі, вміння визначати взаємовигідні угоди, вміння виходити з конфліктних ситуацій, вміння домовлятися з партнерами про кооперацію спільних дій.

Сучасні випускники сповнені енергії, прагнення високих заробітків, самореалізації, але часто не розуміють, як реалізувати свої бажання. В зв'язку з цим сьогодні сфера освіти потребує оновлення і вдосконалення методик. Освіта впливає на життєвий шлях молодого людини, на його економічний статус. Навчаючи майбутніх фахівців необхідно допомогати виявити потенціал, можливості для його реалізації. Розвиток економіки вимагає гнучкості, швидкості реакції на всі зміни ринкових умов, ініціативу і ризику, ускладнення технологій управління, і все це повинно відображатись в процесі підготовки майбутніх професіоналів.

Сучасні умови господарювання і рівень розвитку потребують удосконалення економічної освіти, тому, готуючи майбутніх фахівців, необхідно відображати найгостріші виклики нової епохи. Для цього, основним напрямом таких трансформацій вищої освіти в галузі економіки є тісний зв'язок освіти з наукою і практикою, індивідуальний підхід і розвиток творчої особистості майбутнього дипломованого спеціаліста, його активності і чіткої життєвої позиції. Саме тому кращі зразки освітнього досвіду сучасної української школи пов'язані із застосуванням інтерактивних технологій навчання здобувачів вищої освіти.

Термін інтерактивна педагогіка ввів німецький дослідник Танс Фріц, а лінгвістичне тлумачення слова свідчить, що поняття «інтерактивність» прийшло з англійської мови: *inter* – поміж, *act* – діяти, тому *interact* – взаємодіяти. Інтерактивне навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається тільки в процесі активної взаємодії усіх здобувачів, де вони стають рівноправними, обмінюються інформацією, разом вирішують поставлені задачі, моделюють ситуації [1, с. 77]. Під час такої роботи встановлюються рівноправні партнерські стосунки, утворюється продуктивна співпраця, реалізуються практичний і особистий підхід до засвоєння теми, головному в цьому процесі є співпраця і взаємодія здобувачів між собою, вони беруть на себе спільну відповідальність за результати, при цьому викладач повинен поступатися місцем активності здобувачів, створюючи умови для їхньої ініціативи, виконувати роль помічника, організатора, консультанта, фасилітатора.

В той же час, аналізуючи власну реакцію і реакцію партнерів в різних ситуаціях, здобувач змінює свою модель поведінки і свідомо її засвоює, а це вже процес виховання особистості. У процесі використання інтерактивної моделі навчання здобувачі навчаються критично мислити, розв'язувати складні проблеми аналізуючи обставини, інформацію, альтернативні думки, спілкуватись, брати участь у дискусії та приймати рішення. На таких заняттях

вони навчаються співпрацювати один з одним, а головним є колективно отриманий результат.

Для вивчення бухгалтерського обліку зі здобувачами вищої освіти, використовуються різноманітні інтерактивні технології, такі, як кейси, презентації, творчі проекти. Наприклад, робота в міні групах, де студентам пропонується створити уявне підприємство, яке займається виробництвом виробів із деревини. В роботі здобувачі повинні дослідити особливості обліку виробничих запасів, готової продукції, поняття термінів «виробництво», «дебіторська заборгованість» (заборгованість покупців та замовників), вміти визначити собівартість готової продукції, та визначення фінансового результату діяльності уявного підприємства. Відобразити всі операції, які відбулись на підприємстві на рахунках бухгалтерського обліку та показати первинні документи по цим операціям. Ця робота вимагає від авторів, використовуючи знання і доступні засоби, донести і пояснити свою ідею. Такі заняття наближають студента від теорії до практики та підвищують ефективність навчання.

Інтерактивне навчання моделює життєві ситуації, вирішує проблеми на основі аналізу обставин і ситуацій, сприяє розвитку не тільки пізнавальних, а і соціальних навичок і вмінь.

Застосування інтерактивних технологій вимагає певної структури, яка складається:

- 1) з акцентування уваги здобувачів на темі семінару;
- 2) з психологічного налаштування викладачем здобувачів та розв'язання поставленої задачі;
- 3) рефлексії результатів, тобто усвідомлення отриманих результатів шляхом обговорення, індивідуальної роботи, в групах, в письмовій та усній формах.

Заключним етапом інтерактивного заняття є підбиття підсумків тренінгу. На цьому етапі спів-встановлюються фактичні результати з очікування,

аналізуються помилки, усвідомлюється здобувачем те, що йому знадобиться в майбутньому.

Інтерактивне навчання передбачає здатність здобувача до самопізнання, здібність аналізувати свої дії і зіставляти їх з результатами інших.

Китайський філософ Конфуцій стверджував: «Те, що я чую, я забуваю. Те, що я бачу, я пам'ятаю. Те, що я роблю, я розумію». Коли людина чує, бачить і обговорює, вона починає розуміти, набувати знань і навичок, і саме в цьому полягає сутність інтерактивного навчання, з яким пов'язані педагогічні інновації.

Список використаних джерел

1. Андрущенко Н.О. Формування базових управлінських компетенцій у майбутніх менеджерів економічного профілю засобами інтерактивних технологій / Н.О. Андрущенко //: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. – Вінниця, 2011. – 274 с.

2. Булах І. Методи контролю та оцінювання рівня знань / І. Булах // Сучасні системи вищої освіти: порівняння для України – Київ : КМ Academia, 1997. – С. 169–185

3. Бутенко Н.Ю. Комунікативні процеси у навчанні / Н.Ю. Бутенко //: Підручник. Київ: КНЕУ, 2007. - С. 383